

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Пловдив, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и седми септември, през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател:	Васил Ст. Гатов
Членове:	Милена Б. Рангелова Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Димитър Иванов Махмудиев (ОП-Пловдив)
като разгледа докладваното от Васил Ст. Гатов Наказателно дело за
възобновяване № 20215000600421 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXXIII НПК.

С присъда № 260034/18.02.2021г. по нохд № 3153/20г., състав на Старозагорския районен съд е признал подсъдимия А. С. А. за виновен в извършването на престъпление по чл.194, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 НК и го осъдил на осем месеца лишаване от свобода, като постановил наказанието да бъде изтърпяно при „общ“ режим в поправителен дом на основание чл.191, ал.2, вр. чл.59, ал.2 ЗИНЗС.

На основание чл.25, ал.2 НК съдът наложил на подсъдимия едно общо най- тежко наказание за деянието по описаната по - горе присъда и деянията по нохд № 896/20г. и нохд № 3273/20г. на Районен съд Стара Загора в размер на осем месеца лишаване от свобода.

На основание чл.24 НК съдът увеличил размера на общото наказание с

още два месеца лишаване от свобода и постановил подсъдимият да изтърпи общо десет месеца лишаване от свобода при „общ“ режим в поправителен дом на основание чл.191, ал.2, вр. чл.59, ал.2 ЗИНЗС, като на основание чл. 25, ал.2 НК приспаднал изтърпяните части от общото наказание.

Съдът се разпоредил с веществените доказателства и разноските.

Първоинстанционната присъда е била обжалвана и с Решение № 260058/13.05.2021г. по внохд № 1072/2021г. на Окръжен съд Стара Загора била потвърдена.

Поради липсата на процесуална възможност за касационно обжалване, присъдата е влязла в сила на датата на постановяване на въззивното решение.

Срещу влязлата в сила присъда е постъпило искане за възобновяване на делото от главния прокурор, в което се сочи касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оплакването за нарушение на материалния закон е свързано с неприлагането на разпоредбата на чл.64 НК. Предлага се възобновяване на въззивното дело и изменение на решението с освобождаване на осъдения от изтърпяване на наказанието и настаняването му във възпитателно училище – интернат или определяне на друга възпитателна мярка, предвидена в ЗБППМН. На основание чл.420, ал.3 НПК главният прокурор е спрял изпълнението на присъдата.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура и поддържа искането за възобновяване на делото по изложените в него съображения.

В същата насока е и становището на служебния защитник на осъдения.

Осъденият поддържа защитника си и иска да остане във * „, *“, където е настанен и към настоящия момент.

Апелативният съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване установи следното:

Искането за възобновяване е направено в законния шестмесечен срок от процесуалнолегитимирана страна по отношение на съдебен акт, който не е проверен по касационен ред, поради което е допустимо.

Оплакването за нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, насочено към неприлагане на разпоредбата на чл.64 НК е основателно.

Нормата на чл.64, ал.1 от НК има императивен характер. В случаите, когато определеното наказание е лишаване от свобода по-малко от една година, постановено е ефективното му изтърпяване, т.е. неговото изпълнение не е отложено по чл.66 от НК и не са налице условията по ал.3 и ал.4, съдът е длъжен да освободи непълнолетния подсъдим от изтърпяването му и да го настани във възпитателно училище – интернат или да му наложи друга възпитателна мярка, предвидена в ЗБППМН.

По делото е установено, че А. С. А. е осъден на десет месеца лишаване от свобода при „общ“ режим в поправителен дом на основание чл.191, ал.2, вр. чл.59, ал.2 ЗИНЗС.

Не са налични и хипотезите на чл.64, ал.3 и ал.4 НК, които не позволяват прилагането на правилото по ал.1 на същата правна норма. Непълнолетният не е извършил престъплението по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, към момента не е навършил пълнолетие, не е повторно осъден, защото по всички осъждания е определено едно общо най – тежко наказание по реда на чл.25, ал.1 НК, с което той се счита осъден само веднъж.

При това положение въззивният съд е следвало да констатира, че спрямо подсъдимия са били налице предпоставките за прилагане на чл.64, ал.1 от НК, да измени първоинстанционната присъда като го освободи от изтърпяване на наказанието и го настани във възпитателно училище – интернат или му определи друга възпитателна мярка, предвидена в ЗБППМН.

Като не е сторил това въззивният съд е нарушил материалния закон.

Поради това искането на главния прокурор за възобновяване на производството по делото и изменение на въззивното решение и първоинстанционната присъда в посочените части се явява основателно и следва да бъде уважено.

Настоящият състав, като съобрази, че към настоящия момент осъденият А. е настанен във *,*“ – гр. * намира, че най – подходящата мярка се явява настаняване във възпитателно училище – интернат, каквото предложение се

съдържа и в искането на главния прокурор.

Въззивното решение в останалите части, с които е потвърдена първоинстанционната присъда е обосновано и законосъобразно и следва да бъде оставено в законна сила.

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по внохд № 1072/21г. на Окръжен съд Стара Загора.

ИЗМЕНЯ Решение № 260058/13.05.2021г. по внохд № 1072/21г. на Окръжен съд Стара Загора, като на основание чл.64, ал.1 от НК **ОСВОБОЖДАВА** А. С. А. от изтърпяване на наложеното му наказание от десет месеца лишаване от свобода и го настанява във възпитателно училище – интернат до навършване на пълнолетие.

ОСТАВЯ Решение № 260058/13.05.2021г. по внохд № 1072/21г. на Окръжен съд Стара Загора в останалата му част в сила.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____